

Μακρυγ., 'Απομν. 2, 32 Α. Τανάγρ., "Αγγελ. ἔξολοθρ., 60 Χ. Χρηστοβασ., 'Αγῶν., 102 — Λεξ. Βλαστ. 386 Πρω. Δημητρ. γουρ'νουμύτης "Ηπ. γουρ'νουμύτ'ς Εξβ.(Στρόπον.) Θεσσ. Στερελλ. (Δεσφ. Κολάκ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ μύτη.

1) 'Ο ἔχων μύτην προσομοιάζουσαν πρὸς τὴν τοῦ χοίρου. 'Η λ. συνήθ. υβριστικὴ κατὰ τῶν Τούρκων ἐνθ' ἀν.: "Α, κακὸν νά 'χη οὐ γουρ'νουμύτ'ς Εξβ. (Στρόπον.) Θὰ τοὺς φᾶμε τοὺς γουρ'νουμύτηδες. Θὰ τοὺς πᾶμε κυνηγῶντας ὡς τὴν Κόκκινη Μῆλα Πελοπν. (Αἴγ.) Μῆν καίτε τὰ φουσέντα ἀδίκως μ' αὐτὸν τὸ γουρ'νουμύτη (ἐνν. τὸν Τούρκον) Μακρυγ., 'Απομν. 2, 32. Ποῦ ἔτερόπωσαν μὲ τέτοιον καιρὸν οἱ γουρ'νουμύτες; Α. Τανάγρ., "Αγγελ. ἔξολοθρ., 60. || Ἀσμ.

Τὸ ποῦ στε, παλληκάρια μον, παλιοί μον μπουλουκτσῆδες, ἀντέτε πιάστε, κάμετε 'ς αὐτὸν τὸν γουρ'νουμύτης "Ηπ. Συνών. εἰς λ. γονδούνι ο μούρης. 2) 'Ο ἄγροϊκος Πελοπν. (Γαργαλ. Κοντογόν.) : Αὐτὸς εἶναι μεγάλος γουρ'νουμύτης Γαργαλ. Συνών. εἰς λ. γονδούνι άνθρωπος 2. 3) 'Ο ἀκάθαρτος Πελοπν. (Γαργαλ. Κοντογόν.) 4) 'Η λ. καὶ ὡς οὐσ., ὁ ἰχθὺς τῶν γλυκέων ὑδάτων Χονδρόστομος ὁ ρίνων (Chondrostomus masus) τῆς οἰκογ. τῶν Κυπρινιδῶν (Cyprinidae) Κ. 'Ανανιάδ., Θαλασσ. 'Εγκυλ., 208 Π. Οἰκονομίδ., Κατάλογ. ἰχθ. 'Ελλάδ., Πρακτ. 'Ινστ. 'Ωκεαν.-'Αλιευτ. ἐφευν. 11 (1979), 461. Συνών. ἀσπρόψαρο, μπονδρόψαρο, σκονμπούζι, συρτάρι, σύρτης.

γουρουνόξυγγο τό, Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Κλειτορ.) γρουνόξυγο Πελοπν. (Ξεχώρ.) γουρ'νόξυγγο Πελοπν. ('Αρκαδ. Βαμβακ. Βρέσθ. Καλάβρυτ. 'Ολυμπ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ ξύγι.

Τὸ χοίρειον λίπος ἐνθ' ἀν.: "Αν ἔχῃ ή νοικοκυρὰ γουρουνόξυγγο, θὰ φτεράσονν κάνα καγιανᾶ (= δημέλετα) Πελοπν. (Κλειτορ.) Φτεγάνομε λουκουμᾶδες μὲ γουρουνόξυγγο αὐτόθ. "Έχω σὲ μνιὰ φκιάλα λιγούλι γουρουνόξυγγο (φκιάλα= φιάλη) Πελοπν. (Γαργαλ.) Νὰ μοῦ φέρῃς τῇ γίδα νὰ τὴν ἀλείψω μὲ γρουνόξυγο νὰ περάσῃ 'πὸ τοὺς χειρούλους (= πρήξιμο χειλῶν) Πελοπν. (Ξεχώρ.) Συνών. ἀλειμμα 3 β, ἀλοιφὴ 1, γλίνα 4, γονδούνι άλειμμα, γονδούνια λοιφὴ, γονδούνια γλίνα, γονδούνι άλειμμα, γονδούνια γλίνα, γονδούνια λοιφὴ, γονδούνια λοιφὴ, λίγδα, λίπα.

γουρουνόξυλο τό, ένιαχ. γουρ'νόξυλον Στερελλ. (Λαμ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ ξύλο.

Ράβδος διὰ τῆς ὁποίας παίζεται ἡ παιδιὰ γονδούνια, τὸ δπ. βλ. εἰς λ. γονδούνια 12.

γουρουνοπάζαρο τό, Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γουρ'νοπάζαρο Π. Παπαχριστοδ., Θρακ. ἡθογραφ. 3, 12.

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ παζάρι.

'Αγοραπωλησία χοίρων ἐνθ' ἀν.: Κάθε Σάββατο ἔχει γουρουνοπάζαρο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) "Εξω ἀπὸ τὴν πολιτεία μας ὡς μίαν ὥραν μὲ τ' ἀλογο, παραμονὴ τώρα Χριστονιγέννων, γίγονται τὸ γουρ'νοπάζαρο Π. Παπαχριστοδ., ἐνθ' ἀν.

γουρουνοπαιδεμένος ἐπίθ. ένιαχ. γουρ'νοπαιδεμένος Βιθυν.

'Εκ τοῦ οὐσ. γονδούνι καὶ τῆς μετοχ. πατερεμένος τοῦ ρ. πατερεμένη.

'Ο ἀνατεθραμμένος ως γουρούνι, ὁ ἄγροϊκος ἐνθ' ἀν.: Φρ. "Ατσαλε καὶ πράτσαλε καὶ γουρ'νοπαιδεμένε! (ἐπὶ ἀνθρώπου ὅλως ἄγροϊκου). Συνών. εἰς λ. γονδούνια ποτοῦρο ποτοῦρος 2.

γουρουνοπανύγυρο τό, ένιαχ. γουρ'νοπανήγυρο Πελοπν. (Λάλ.).

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ πανηγύρι.

γουρουνοπάποντσο τό, Λεξ. Αλν. γρουνοπάποντσο 'Αντίπαξ. Παξ. γουρ'νοπάποντσο 'Αντίπαξ. "Ηπ. (Πάργ.) Λευκ. (Πόρ. Φτερν.) Παξ. γουρ'νοπάπτσο Λευκ. γουρ'νοπάπτσον Στερελλ. (Ξηρόμ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ παπούντσι.

1) Εἶδος θαλασσίου δστρέου μὲ κέλυφος ἐπίμηκες στίλβον 'Αντίπαξ "Ηπ. (Πάργ.) Παξ.: "Εβγαλα λίγα γουρ'νοπάποντσα νὰ πάσουν 'ς τὸ σπίτι μ' γιὰ φατ Πάργ. Συνών. γονδούνιο πόδαρο 5. 2) Τὸ φυτὸν Κυκλαμινον τὸ νεαπολιτανικὸν (Cyclamen neopolitanum) τῆς οἰκογ. τῶν Ηρανθιδῶν ἢ Πριμουλιδῶν (Primulaceae) Λευκ. Πόρ. Φτερν.) Στερελλ. (Ξηρόμ.) — Λεξ. Αλν. Συνών. ἀγριοπατάτα, ἀζινίτσα, βουνάμενος, γουρούνια 8, γουρούνιδα 2, γουρούνιτσα 5, γονδούνιο πατάτα, γουρούνιο πόδαρο 5, γονδούνιο χορτό 1, καλαπόδι, κλούτσινα, κυκλαμία, κυκλαμίδα, ντρίμερο, πετρομανούρο, τῆς γῆς τὸ ψωμί.

γουρουνοπαστό τό, ένιαχ. γουρ'νοπαστό Πελοπν. (Γαργαλ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ παστό.

Τὸ ἀλίπαστον χοιρινὸν κρέας ἐνθ' ἀν.: "Έχω νιὰ λαήνα γουρ'νοπαστό Πελοπν. (Γαργαλ.)

γουρουνοπατάτα ἡ, ένιαχ. γουρ'νοπατάτα Στερελλ. (Βαρετάδ. Πατιόπουλ. Σπάρτ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούնι καὶ πατάτα, ἐνθα καὶ πατάκια.

Τὸ φυτὸν Κυκλαμινον τὸ νεαπολιτανικὸν (Cyclamen neopolitanum) τῆς οἰκογ. τῶν Ηρανθιδῶν ἢ Πριμουλιδῶν (Primulaceae) ἐνθ' ἀν.: Καθόμ' ταν κ' ἔμασα γουρ'νοπατάκις (καθόμ' ταν=έκαθόμουν) Στερελλ. (Σπάρτ.) Συνών. εἰς λ. γονδούνιο πόστο 2.

γουρουνοπατησιά ἡ, ένιαχ. γουρ'νοπατησιά Πελοπν. ('Αρκαδ. Μοναστηρ.) γρουνοπατησιά Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) γουρ'νοπατησιά Στερελλ. (Αίτωλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ πατησιά.

"Ιχνος πατήματος χοίρου ἐνθ' ἀν.

γουρουνοπατσᾶς ὁ, ένιαχ. γουρ'νοπατσᾶς ἡ, Πελοπν. (Βούρβουρ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γονδούνι καὶ πατσᾶς.

Φαγητὸν ἀπὸ βρασμένα τεμάχια κοιλίας χοίρου, εἶδος σούπας ἐνθ' ἀν.: Φτεγάνομε τὴ γουρ'νοπατσᾶ Πελοπν. (Βούρβουρ.)

